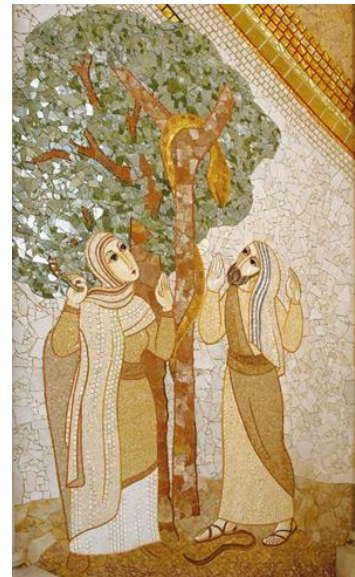

1Mz 3,1-13: *1* Kača pa je bila bolj prekanjena kakor vse živali na polju, ki jih je naredil GOSPOD Bog. Rekla je ženi: »Ali je Bog res rekel, da ne smeta jesti z nobenega drevesa v vrtu?« *2* In žena je rekla kači: »Od sadu drevja v vrtu jeva, *3* »le z drevesa sredi vrta, < je rekel Bog, »ne jejta sadu, tudi dotikajta se ga ne, sicer bosta umrla!« *4* Kača pa je rekla ženi: »Nikakor ne bosta umrla! *5* V resnici Bog ve, da bi se vama tisti dan, ko bi jedla z njega, odprle oči in bi postala kakor Bog, poznala bi dobro in húdo.« *6* Žena je videla, da je drevo dobro za jed, mikavno za oči in vredno poželenja, ker daje spoznanje. Vzela je torej od njegovega sadu in jedla, dala pa je tudi možu, ki je bil z njo, in je jedel. *7* Tedaj so se obema odprle oči in spoznala sta, da sta naga. Sešila sta si predpasnika iz smokvinih listov. *8* Zaslišala sta glas GOSPODA Boga, ki je ob dnevnem vetriču hodil po vrtu. Človek in njegova žena sta se skrila pred GOSPODOM Bogom sredi drevja v vrtu. *9* GOSPOD Bog je poklical človeka in mu rekel: »Kje si?« *10* Rekel je: »Slišal sem tvoj glas v vrtu, pa sem se zbal, ker sem nag, in se skrila.« *11* Pa je rekel: »Kdo ti je povedal, da si nag? Si mar jedel z drevesa, s katerega sem ti prepovedal jesti?« *12* Človek je rekel: »Žena, ki si mi jo dal, mi je dala z drevesa in sem jedel.« *13* GOSPOD Bog je rekel ženi: »Kaj si to storila?« Žena je odgovorila: »Kača me je zapeljala in sem jedla.«

Pri tej molitvi bomo prosili

Prosil bom za globoko spoznanje resničnosti greha, njegove dinamike, logike, prevare.

Razlaga

Kača je padli angel, ki se plazi po tleh. Človek še stoji in je prijatelj Gospodu, kača pa bo vse naredila, da človeka spravi na tla, v prah. Hudobni duh nima nobene moči nad nami. Maziljeni smo s krstom! Lahko pa mu posodimo svojo voljo in takrat je katastrofa.

To najbolj vidimo pri neodpuščanju, ko v sebi kuhamo jezo in se ubadamo le sami s seboj. Takrat kača vstopi v mojo voljo in jo zruši.

Vprašanje greha je vprašanje miselnosti (razumevanja). Kača pravi, da če bosta jedla od drevesa, bosta postala kakor Bog. Vendar Adam in Eva sta že narejena po božji podobi. Kača jih z mislijo prevara. Lahko smo sposobni velikih pokor in velike pobožnosti, vendar potrebujemo Kristusovo misel, pravi Pavel, sicer smo lahko zelo ranljivi.

Tragedija izvirnega greha je v tem, da Adam in Eva grabita in ne več prejemata božje stvarstvo. Kača prišepetava, vzemi! Eva bo zgrabila sadež smrti, Kajn pa kamen in na zemlji je zavladala smrt.

Človek je bil v raju kakor prižgana zvezda: imel je notranjo svetlobo. Kristus nam je ponovno prinesel to svetlobo.

Prepovedan sadež je videti lep, dober in resničen (daje spoznanje), vendar to zaradi Boga stvarnika. Te božje lastnosti Adam in Eva preneseta z Boga, ki je oseba, na drevo, ki je predmet. Življenjski sogovornik za Evo postane drevo in Eva ne razume sebe več kot duhovno, ampak le kot naravno

bitje, ki se zapre vase in ni več sposobno sobivanja z drugimi (in Kajn ubije Abela). Želja po občestvu še ostaja, je pa neuresničljiva, ker ne izhaja več iz Boga.

Adam in Eva sta tudi *pozabila*, kar je rekel Bog glede drevesa. Pozabljanje ni le posledica šibkosti človeka, ampak je v tem primeru tudi pomanjkanje odnosa, ljubezni.

Pri grehu ni toliko vprašanje strasti mesa, ampak strast razuma, ko mislim, da bom sam sebe rešil, da imam nek svoj prav, ki ga moram na vso silo uveljaviti. Zato Kristusa ne potrebujem več in ga kvečjemu sprejemem le kot nek običaj.

Vendar odnos do tistega, ki te je že (in te bo še) potegnil iz groba, je lahko samo ljubeči odnos. Ni drugega razloga za našo vero. V Kristusu lahko gledamo od groba naprej. To je edini pravi pogled, lep, dober, resničen, in to je božja modrost. Samo iz te lahko izhajamo; samo če smo bili že odrešeni, lahko pričujemo, samo če smo »bili že v nebesih« lahko pokažemo na vstalega Kristusa.